

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoPr/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118209199
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8118209199.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobkyne: L. L. V., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. F. XXX, XXX XX, právne zastúpenej JUDr. Petrom Derevjaníkom, advokátom so sídlom Kamenárska 17/A, 821 04 Bratislava, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o náhradu škody, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 20Cpr/1/2018-132 zo dňa 04.06.2021, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol nasledovne, cit.:

„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 4.650,90 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 32,88%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Citoval ustanovenie § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 17 ods. 3 Zákonníka práce, § 30, § 31 ods. 1, § 33 ods. 1, § 34 ods. 1, § 231 ods. 1 písm. e) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že predmetom konania zostalo rozhodnúť o náhrade škody vo výške 4.650,90 eura, pričom vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Konštatoval, že všetky predpoklady pre vznik nároku na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka boli splnené. Protiprávny úkon žalovanej spočíval v tom, že po 10. dni trvania dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca neodstúpila pobočke tlačivo, na ktorom sa práceneschopnosť preukazuje. Uvedené vyplýva aj z listu Sociálnej poisťovne zo dňa 16.04.2021, v ktorom táto uvádza, že k tomuto dňu jej nebol doručený diel II. potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti, ktorý je žiadosťou o nemocenské. Sociálna poisťovňa teda nezačala konať o výplate nemocenského pre žalobkyňu, čím tejto vznikla škoda spočívajúca v nevyplatení nemocenskej dávky. Medzi vznikom škody a protiprávnym úkonom žalovanej mal súd prvej inštancie danú príčinnú súvislosť, a preto dospel k záveru, že nárok žalobkyne na náhradu škody je dôvodný. Pokiaľ išlo o výšku škody, súd prvej inštancie vychádzal zo znaleckého posudku č: XX/XXXX

(predloženého žalobkyňou), v ktorom znalkyňa I.. R. C. vyčíslila nárok na nemocenské dávky za obdobie od 28.07.2013 do 16.07.2014 v celkovej výške 4.650,90 eura. Vo vzťahu k námietke žalovanej, že v prednese právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 07.05.2021 zjavne došlo k modifikácii opisu skutkového stavu a samotného porušenia povinností, ktoré malo definovať, a teda k zmene žaloby, o ktorej by súd mal rozhodnúť, súd prvej inštancie uviedol, že právny zástupca žalobkyne iba poukázal na závery odvolacieho súdu, teda z jeho strany nešlo o zmenu žaloby, o ktorej by mal rozhodovať súd.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Konštatoval, že žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti zaplattenia sumy 2.349,10 eura, a preto v tejto časti zavinila zastavenie konania a vo zvyšnej časti bola úspešná. Žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 66,44 % a žalovaná vo 33,56 %. Úspech žalobkyne, ktorý prevyšuje úspech žalovanej je 32,88 % a v tejto časti priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov. Dodal, že existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania v zmysle § 257 CSP zo spisu nevyplývala.

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Považoval rozsudok prvoinštančného súdu za nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny. Podľa názoru žalovaného je rozsudok súdu prvej inštancie výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate aj samotnou nepreskúmateľnosťou. Prvoinštančný súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Poukázal na to, že žalobkyňa vo svojej žalobe pôvodne opierala svoj nárok o rozhodujúcu skutočnosť, že dôvodom nevyplatenia nemocenských dávok, bolo porušenie povinností zo strany zamestnávateľa (žalovaného) a tým bolo neplatné skončenie pracovného pomeru, resp. alternoval to skutočnosťou, že nebolo zaplattené nemocenské poistenie zo strany žalovaného ako zamestnávateľa. A až na pojednávaní konanom dňa 07.05.2021 žalobca uviedol ako rozhodnú skutočnosť, že porušenie povinnosti žalovaného spočívalo v neodovzdaní tlačiva Sociálnej poisťovni so žiadosťou o vyplatenie nemocenských dávok zo strany Sociálnej poisťovne žalobkyňi. Uvedeným spôsobom tak došlo k jednoznačnej zmene žaloby v podobe podstatnej zmeny, resp. doplnenia rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe, a to v zmysle ustanovenia § 140 ods. 2 CSP. O uvedenej zmene žaloby pritom prvoinštančný súd nerozhodol. Ďalej namietal, že medzi protiprávnym úkonom žalovaného (neodstúpenie tlačiva Sociálnej poisťovni) a škodou, ktorá mala vzniknúť žalobkyňi, nebol kauzálny nexus priamy, ale len sprostredkovaný v podobe okolnosti, že Sociálna poisťovňa nevyplatila žalobkyňi nemocenskú dávku. Pokiaľ si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody voči žalovanému (a nie Sociálnej poisťovni), potom je možné uvažovať výlučne o takej škode, ktorá je v priamej príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalovaného. V danom prípade by však došlo k vzniku škody žalobcovi „len“ sprostredkovane. Dodal, že pritom nie je sporné, že nemocenské dávky nevypláca žalovaný, ale Sociálna poisťovňa. Na záver uviedol, že považuje za ad absurdum, aby zamestnanec vykonával prácu a poberal mzdu, a zároveň v rovnakom čase bol aj práceneschopný s nárokom na nemocenskú dávku. Vzhľadom na uvedené dôvody a skutočnosti navrhol, aby odvolací súd vydal rozhodnutie, ktorým zmení napadnutý rozsudok, a to tak, že žalobu žalobkyne zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobkyňi v rozsahu 100 %, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

6. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že v prípade odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP v odvolaní úplne absentuje špecifikácia údajných nesprávnych skutkových zistení. Oponovala, že nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia nepredstavuje odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Podľa žalobkyne rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa všetky kvalitatívne požiadavky kladené na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia a netrpí vadou arbitrárnosti. Za irelevantnú z právneho hľadiska považovala taktiež námietku žalovaného, že súd prvej inštancie mal rozhodnúť o zmene žaloby v zmysle § 140 ods. 2 CSP v spojení s § 142 ods. 1 CSP. Žalovaný totiž v odvolaní neoznačil taký odvolací dôvod, ktorým by spochybňoval procesný postup súdu prvej inštancie. Žalobkyňa si od počiatku uplatňuje rovnaký nárok (náhradu škody z titulu nevyplatenia nemocenských dávok v dôsledku protiprávneho konania žalovanej) a skutočnosti tvrdené a preukazované na pojednávaní zo dňa 07.05.2021 boli reflexiou na právne stanovisko odvolacieho súdu obsiahnuté v uznesení sp. zn. 22CoPr/2/2020-118 zo dňa 30.11.2020, ktoré v intenciách uplatňovaného škodového nároku uložilo súdu prvej inštancie preskúmať, či žalovaný odstúpil pobočke Sociálnej poisťovne tlačivo preukazujúce práceneschopnosť

žalobkyne. Uviedla, že na pojednávaní zo dňa 07.05.2021 sa jednoznačne preukázalo, že žalovaný si svoju zákonnú povinnosť nikdy nespĺnil a dopustil sa protiprávneho konania a podstata škodového nároku uplatňovaného žalobkyňou sa pritom nijako nezmenila. Uviedla, že s argumentáciou žalovaného tykajúcou sa neexistencie priameho kauzálneho nexusu medzi protiprávnym konaním žalovaného a škodou, ktorá vznikla žalobkyňi a spočívala v nevyplatení nemocenských dávok, sa nemohla v žiadnom prípade stotožniť, pretože dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie jednoznačne preukázalo priamu príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom žalovaného spočívajúcim v nesplnení zákonnej povinnosti odstúpiť pobočke Sociálnej poisťovne tlačivo, na ktorom sa práceneschopnosť preukazuje, čím žalovaný bezprostredne zmaril začatie konania o výplate nemocenského v prospech žalobkyne. Z dôvodov uvedených v tomto vyjadrení navrhla žalobkyňa odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok odvolania žalovaného s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

9. Odvolací súd je po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami doplneného dokazovania, odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacími námietkami žalovaného toho názoru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci po zrušení predchádzajúceho rozsudku sp. zn. 20Cpr/1/2018 zo dňa 27.10.2019 vo výrokoch III. o zamietnutí žaloby a IV. a trovách konania a po vrátení veci na opätovné prejednanie dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil, keď vyhovel žalobe o náhradu škody vo výške 4.650,90 eura.

10. Súd prvej inštancie dospel k záveru o dôvodnosti nároku na náhradu škody vo výške 4.650,90 eura, keď mal preukázané splnenie všetkých predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka. Protiprávny úkon mal preukázaný v porušení povinnosti žalovaného odstúpiť pobočke Sociálnej poisťovne po 10. dni trvania dočasnej pracovnej neschopnosti žalobkyne tlačivo, na ktorom sa práceneschopnosť preukazuje, vznik škody mal preukázaný v podobe nevyplatenia nemocenskej dávky žalobkyňi a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody mal preukázanú tým, že v dôsledku nezačatia konania o vyplatenie nemocenskej dávky Sociálnou poisťovňou pre neodstúpenie príslušného tlačiva, Sociálna poisťovňa nezačala konať o výplate nemocenského pre žalobkyňu, čím nedošlo k vyplateniu nemocenskej dávky žalobkyňi.

11. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie tak, ako to má na mysli ustanovenie § 387 ods. 2 CSP a na potvrdenie správnosti a vo vzťahu odvolacím námietkam uvádza odvolací súd nasledovné.

12. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení

dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvozeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejмый nesúlad.

14. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie mal rozhodnúť o zmene žaloby v zmysle § 140 ods. 2 CSP v spojení s § 142 ods. 1 CSP vzhľadom na nové tvrdenia žalobkyne na pojednávaní dňa 07.05.2021 týkajúce sa porušenia povinnosti žalovaného spočívajúcej v neodovzdaní tlačiva Sociálnej poisťovni so žiadosťou o vyplatenie nemocenských dávok zo strany Sociálnej poisťovne.

15. Podľa § 140 ods. 1 až 3 CSP, zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo. Zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Za zmenu žaloby sa nepovažuje úkon žalobcu, ktorým mení uplatnený nárok, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

16. Podľa § 142 ods. 1 CSP, o prípustnosti zmeny žaloby súd rozhodne spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania.

17. Za zmenu žaloby nemožno považovať doplnenie alebo spresnenie skutkového stavu, ani návrh na vykonanie dôkazov; tie možno považovať za prostriedky procesného útoku a obrany (pozri § 149 CSP).

18. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v procesnom postupe nepochybil, keďže k zmene žaloby nedošlo. Žalobkyňa si od počiatku uplatňuje rovnaký nárok (náhradu škody z titulu nevyplatenia nemocenských dávok v dôsledku protiprávneho konania žalovaného) a skutočnosti ňou tvrdené a preukazované na pojednávaní zo dňa 07.05.2021 boli reflexiou na právne stanovisko Krajského súdu v Prešove obsiahnuté v uznesení sp. zn. 22CoPr/2/2020-118 zo dňa 30.11.2020, ktoré v intenciách uplatňovaného škodového nároku okrem iného uložilo súdu prvej inštancie preskúmať a doplniť dokazovanie, či žalovaná odstúpila pobočke Sociálnej poisťovne tlačivo preukazujúce práceneschopnosť žalobkyne. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie nebol povinný rozhodnúť o zmene žaloby.

19. Ďalšou odvolacou námietkou žalovaného bolo tvrdenie, že neexistuje priamy kauzálny nexus medzi protiprávnym konaním žalovaného v podobe neodstúpenia pobočke Sociálnej poisťovne po 10. dni trvania dočasnej pracovnej neschopnosti žalobkyne tlačiva, na ktorom sa práceneschopnosť preukazuje a škodou, ktorá vznikla žalobkyňi a spočívala v nevyplatení nemocenských dávok.

20. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie, podľa ktorého poškodený musí v spore okrem protiprávnosti a vzniku škody preukázať, že je medzi nimi vzťah príčinnej súvislosti. Atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný.

21. Podľa § 231 ods. 1 písm. e) zákona č. 461/2003 Z.z., zamestnávateľ je povinný odstúpiť pobočke tlačivo, na ktorom sa preukazuje dočasná pracovná neschopnosť zamestnanca, ak trvá dlhšie ako desať dní, do troch dní po 10. dni trvania dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca.

22. S uvedenou odvolacou námietkou žalovaného sa odvolací súd nemohol stotožniť, pretože doplnené dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie preukázalo priamu príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom žalovaného spočívajúcim v nesplnení zákonnej povinnosti odstúpiť pobočke Sociálnej poisťovne tlačivo, na ktorom sa práceneschopnosť preukazuje, čím žalovaný bezprostredne zmaril začatie konania o výplate nemocenského v prospech žalobkyne. Sociálna poisťovňa by bola

povinná vyplatiť nemocenskú dávku, ak by príslušné tlačivo od žalovaného včas obdržala. Z listinného dôkazu vykonaného súdom prvej inštancie - listu Sociálnej poisťovne zo dňa 16.04.2021 vyplýva, že k danému dňu nebol Sociálnej poisťovni doručený diel II. potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti, ktorý je žiadosťou o nemocenské. Odvolací súd dodáva, že následok spôsobený žalovaným je navyše v súčasnosti ťažko napravitelný, keďže nárok na nemocenské je premlčaný.

23. Odvolací súd sa stotožňuje s vyjadrením žalobkyne, že opačný výklad by bol absurdný, pretože by vo svojej podstate vytvoril hmotnoprávnu imunitu pre zamestnávateľov (silnejšiu stranu v odvetví pracovného práva), ktorí by za dlhodobé neplnenie predmetnej zákonnej povinnosti neniesli žiadnu zodpovednosť a zamestnanci by sa napriek existencii sociálnej udalosti - dočasnej pracovnej neschopnosti (choroba, úraz, atď.) nikdy nedočkali kompenzácie za nevyplatenú nemocenskú dávku, ktorá im zo zákona prináleží, lebo sú nemocensky poistení. Pracovnoprávna teória pritom opakovane zdôrazňuje ochrannú funkciu pracovného práva. Ochrana slabšej strany je stále základným a najdôležitejším cieľom sledovaným pracovným právom.

24. Odvolací súd sa vyporiadal aj s odvolacou námietkou žalovaného, že rozsudok súdu prvej inštancie je arbitrárny a nepreskúmateľný. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (RuizTorija c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-A; Hiro Balani c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-B).

25. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

26. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a preskúmateľný. Súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil, z akých dôvodov vyhovel žalobe o náhradu škody vo výške 4.650,90 eura po doplnení dokazovania v zmysle pokynov odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení č.k. 22CoPr/2/2020-118 zo dňa 30.11.2020, tak aby boli zachované práva žalobkyne ako slabšej strany v pracovnoprávnom vzťahu.

27. Za toho stavu odvolací súd napadnutý rozsudok, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne úspešná, preto má nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).